

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.XXXIII. Sancti Patris Benedicti. M.C.LIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

ratione moveret, vel circumspiceret, nulli sermone attentus, nisi de Divinis rebus esset, talis per omnia, qualem primævo Ordinis sæculo, optimum, quemvis fuisse, nobis imaginamur. Sepultus in Camiterio Fratrum occultè fuit à fidelibus famulis, hostibus tunc fortè aliorum evocatis, è cuius tumuli medio, unica atque elegantissima, frumenti exerevit spica, quam cum prothesauro, tanquam Martyris, nuper Novitiorum magister ad maturitatem expectaremus, uti mors illum, ita & messor mihi præmaturè cum gramine demessuit, meamque multum lugentis expectationem delusit. Occubuit expectatissima sibi die & hora 6. Julij, ipsà Apostolorum Petri & Pauli Octavà, consummatus in brevi, & explens tempora multa; cuius memoria extat in Benedictione.

*Frumenti
spica unica
tumulo ex-
crevens.*

Extinguitur hoc etiam anno lucidum Prælatorum in Germania sydus Reverendissimus Pater. ac Dominus Wilhelmus Rivius Abbas dignissimus Monasterij Sanctorum Petri & Pauli. Abdingkhorfensis, Zelator disciplinæ Monasticæ ferventissimus; de Ordine nostro summopere meritis, alia inter beneficia viris præstita, plurima. per Westphalam & Saxoniam Virginum reformans Monasteria, & novo feryore sacras Virgines accendens, magno inde fructu, & adificatione fidelium consequentibus. Vivere in terris delijt hoc anno post decantatas Martinas S. Michaelis Archangeli, inter verba beatissimæ mortis prænuncia & magna supremæ luctæ solatia: *Maria Mater Gratie, &c. & horâ mortis susceptus inque somnû desideratissimæ, post tot labores, quietis resolutus. Ex monim. ejusdem Cenobij communicante Reverendissimo loci Abbate Leonardo van der Becke, &c.*

*Wilhelmus
Rivius Ab-
bas Ab-
dingkhor-
fensis.*

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. XXXIIII.
Sancti Patris Benedicti. M. C. LIII.

Miraculum nostræ ætatis insolentissimum, non sine sacro horrore & religiosissima reverentia prodendum. Horret autem animus nostris referre verbis, quod ipsismet sancti scriptoris possumus, de sanctæ memoriæ, æqualis nostræ, Annæ de Goulesne; postea, uti diximus Annæ Mariæ à Jesu Crucifixo dictæ, vita admira-

*Ven. Anna
de Goules-
ne.*

bili prorsus, Divinique Numinis in ipsam Gratiarum profusionibus, planè inexhaustis. Sic ergo habet: Sæpè inter Missarum solemnia, puellum Divina facie, sole ipso clariorem in sacra hostia conspiciebat; sæpè Divinis luminibus collustrata undecunque radiabat, atque ea, quæ non licet homini loqui, Deo præceptore, sibi distinctissimè explicata mirabatur. Sæpè cum pro Religionis more statis horis decumbere vellet, fiebat super eam Omnipotentis Dei manus, raptamque in extasim, noctes integras cubili astantem, quæ ad Martinas, fores pulsabat, Soror stupens reperiebat. Interdum ubi ex Obedientia, vel operi manuum, vel scriptioni vacabat, cadebat super eam excessus, conversisque licet in cœlum, fixisque oculis, ita tamen perfectè (res mira!) opus exquebatur, atque si tota ingenij & mentis industria, in id solum incubuisset. Humilem animum deprimebant eminentissima hæc charismata, tanto siquidem candore, tantâ innocentia & simplicitate Patribus Spiritualibus, quos ad probandum hujusmodi Spiritum, si ex Deo esset, sæpè Superiores adhibebant, morem gerebat in omnibus, ut non solum ex fructibus arboris nobilissimæ bonitatem augurarentur, sed potissimum ex subjectione & Obedientia, quæ mirabilis in hoc sydere emicabant, quam ipsimet, invisitati motus. Stupendum prorsus, quod sequitur: Die sacro Parasceves, annui Tyrocini, ubi dirè semet flagellis cecidisset, juxta Congregationis ritum, in Cella Calvaria nuncupata (quippe quæ ipsam ad vivam referret) ac circa meridiem, ante prandium, extensis brachijs, ter *Pater & Ave* recitaret, visa est ab omnibus, ipsa Anna, inibi mirabiliter extendi, atque in Crucifixi morem deductis manibus, brachijs pedibusque invisibiliter aptari, abscedenteq; Conventu, ex Superioris mandato, ipsa cum nonnullis ex antiquioribus remansit, hujusmodi Crucifixionis, quis futurus esset exitus, observatura. Viditque per tres horas, in hac corporis violentissima extensione, debilem Virginem, viribus exhaustam, jejunam, immotam, perseverasse; quo tempore eam dolorum suorum acerbissimorum participem nobiliter esse-

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 3.

Fig. 4.

Fig. 5.

Fig. 6.

Fig. 7.

Fig. 8.

effecisse Christum Dominum, eo credibilis est, quod seipsum colligens Virginali pudore tota suffusa, tota humiliter verecundia erubescens apparuit, manibus, pedibus, lateri, vulnerum vestigijs impressis, incredibili in his partibus facta dolore, qui singulis diebus Veneris augebatur. Stygmata hæc, multo sanguine manarunt aliquamdiu; sed importunis precibus, innumeris corporis afflictationibus, congeminatis suspirijs à DEO obtinuit, ut dolores nihil minuerentur, sed nullum Divini in eam amoris sensibile signum patefceret. Præter illa sacratissima vulnera, in partem acerbissimorum cruciatuum, quibus augustissimum Christi Domini caput, aculeato diademate redimitum inhorruit, adscita est, tanta dolorum vehementia, ut singulis Ferijs sextis moritura crederetur. Die Felto Inventionis Sanctæ Crucis, idem Crucifixionis genus iterum contigit, stupentibus & videntibus omnibus. Pulsato etenim ultimo ictu horæ meridianæ, observabant, manu quadam invisibili, extendi Virginis corpus modestissimè, decentissimèque alternatim brachia, pedes, manusque luxante, statimque ac tertia hora dabatur, pristino statui corpus mirabiliter restitente. Communicavit insuper perfectissimè in cæcis agoniam Sponsi dilectissimi mœroribus, quibus tristitem esse ad mortem, sacratissimam animam querebatur. His, alijsque singularis in ipsam Divinæ benevolentiam monumentis, sed præcipuè, qua se indies magis deiecit mirabili humilitate, motus Confessarius, probavit innocentem hanc mentem pasci debere cœlesti edulio quotidie sumpta sacratissima Eucharistia. Inde locupletissimis DEI miserentis benedictionibus afficiebatur, tota spiritualem ignem spirans, tota amore ebria, tota in DEUM extra se raptâ. Cum autem Divina patiebatur sensuumque omnium motibus orbata, pæne mortua credebatur, si Superiorum alicui videbatur, aliquid ei intimandum; Verbulum hoc (*Obedientia*) pronunciabat, & statim in Auribus Cordis Annæ, vox quædam arcana insonabat, quæ de Voluntate & mandato Matris eam admonens, relicto DEO ipso, totam jubentis imperio mancipabat. *Huc usque scriptor, dignior,*

ut propior nobis tantarum rerum relatione, & R. P. Triboni.

Felicissimi nostrorum ex tot laboribus & periculis in Anglia successus, DEO ipso mirificè suorum tam generousum pugilum conatus commendante; Romano item Pontifice merita eorumdem agnoscente & probante, atque ad instantiam Reverendissimi & Illustrissimi viri Domini Abbatis Constantini Cajetani, Collegium Gregorianum in Urbe ipsdem Congregationis Anglicanæ Patribus, eorumdemque pari intentione in idipsum propagandæ Fidei Catholicæ studium educatis alumnis, assignante. Instrumentum Conventionis & promissionum factarum per Collegium Gregorianum de Urbe, cum sacra Congregatione de Propaganda Fide, subjicimus.

In Nomine Domini Amen.

Anno à Nativitate ejusdem Domini nostri JESU Christi, Millesimo sexcentesimo trigésimo secundo. Indictione 15. die vero 7. Maj. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris & D.N. Urbani Divina providentia Papa VIII. Anno nono: Cum sit, quod A.R. D. Constantinus Cajetanus Syracusanus, Abbas S. Baronti ex Congregatione Casinensi Collegium Monachorum Benedictinorum Gregorianum nuncupatum in Alma Urbe trans Tyberim prope Ædes S. P. BENELECTI erigi, multisque Privilegijs & gratijs, à felicis recordationis Gregorio XV. muniri curaverit, prout latius in litteris Apostolicis sub plumbo expeditis 15. Kal. Junij 1621. Cumque idem R. D. Constantinus in eisdem litteris, ejusdem Gregoriani Collegij Abbas Præsidentens perpetuus constitutus, considerans inter Divina opera, juxta Sanctum Dionysium Areopagitam, illud esse Divinissimum, quod potissimum ad salutem animarum ordinatur, recolensque S. P. Benedictum, innumerabilemque illum alumnos & Monachos ab initio institute Religionis Benedictinorum per plura subsequentsa sæcula pro infidelium Hereticorum & Schismaticorum conversione & salute laboribus plurimis, ac unneribus Maximis insudasse & profuso etiam sanguine, & demique viâ ipsa decertasse, ac illorum exempla sibi proponens, vestigiaque sequi ac premere volens, Sacra de propaganda Fide Congregationis ab eodem Pontifice anno 1622. erectæ Instituo inherens, ac de illius Patrocinio & auxilio confusus, ad omnipotentis DEI gloriam,

Erectio & confirmatio Collegij S. Gregorij in Urbe.

Urbanus VIII. Diploma.

Et visibilia signa tolli suppliciter exorat.

Ita & agonizans in horrore conturbatur.

Extases mirabiles, quas inter obedientiam sola prævalent.

ejusq; sancti Evangelij per universum mundum propagationem eidem Sacre Congregationi idem Collegium innixum esse cupiens, infra prefata publico Instrumento, ac solemnī stipulationis vinculo firmanda & observanda obtulerit: Cumque ejusmodi oblatio in sacra Congregatione de Propaganda Fide bis fuerit, referente Eminentissimo & Reverendissimo Domino Cardinali S. Sixti, examinata, & tandem post maturam deliberationem admissa & acceptata, idemque Eminentissimus & Reverendissimus Dn. Cardinalis S. Sixti, & perillustri ac Rev. mus Dominus Franciscus Ingolus ejusdem sacre Congregationis Secretarius, ad eandem oblationem recipendam, ac super ea Instrumentum eis bene visum conficiendum fuerint deputati, eisq; data facultas, ut eundem Abbatem Presidentem, ejusque Successores totumque Collegium prefatum, sub Patrocinio & Tutela S. Congregationis (salvo contentis in Bulla dicta Gregorij XV. & Juribus Dominorum Protectorum dicti Collegij) reciperent: qui Abbas Presidens, Successores & collegium prefatum propterea nullo modo dubitare possunt, quin eadem sacra Congregatio ex sua benignitate eisdem omne auxilium, patrocinium ac favorem prastitura sit, quam in creditis dicti Collegij exigendis, quam in supplicando Sanctissimo D. N. Papa, ut Privilegia & prerogativas Collegiorū Pontificiorum, præsertim in ordinatione Alumnorum ipsius Collegij, tam secularium, quam Regularium, eorumq; promotionem ad Magisteria literaria, aliasque gratias concedere dignetur. Hinc est quod in eis dictus A. R. D. Constantinus Cajetanus Abbas S. Baronti ex Congregatione Casinensi & Gregoriana Collegij de Urbe Abbas Presidens (salvo & reservato imprimis & ante omnia consensu & beneplacito Sanctissimi D. N. Papa, presenti Instrumento & omnibus in eo contentis, nec non salvis omnibus & singulis in Apostolicis literis Erektionis Gregorij Collegij de Urbe contentis, salvisque in omnibus & per omnia Juribus & Prærogativis Eminentissimi Domini Cardinalis pro tempore Protectoris, quibus per hanc oblationem, & infra dictas conventiones & promissiones derogare nullo modo intendit, quod in omnibus & singulis infra dicendis repetitum esse voluit, & declaravit sponte omnibusque per se & suos in dicto Collegio Successores in infinitum. Idem Collegium Gregorianum de Urbe nuncupatum Patrocinio, auxilio & tutela di-

Ad Instantiam
Rev. mi
Abbati
Const. Ca-
jetani.

ctæ sacre Congregationis de Propaganda Fide submitiendo promissit & convenit eidem sacre Congregationi, & pro eâ dictis Eminentissimo & Reverendissimo Domino Cardinali, & Perillustri ac Rev. mo Domino Franciscus Ingolo ut supra deputatis, presentibus, & perpetuis futuris temporibus, quod in prefato Collegio, ad habitum & Professionem non recipientur, nec acceptabuntur, nisi, qui ultra Vota Monastica in Religione Benedictina consueta, quartum etiam Votum Missionis emisserint, sub infra scripta forma: Ego N. promitto & juro ac voveo, quod ad nutum ac mandatum Sacre Congregationis de propaganda Fide, ad ea loca, prædicandi Evangelij, gratia, juxta Ejusdem Sacre Congregationis Institutum & Regulas me transferam, ut que, etsi longissime distita ab Urbe fuerim illius Eminentissimi Domini Cardinalis me destinaverint, commiserint. Sic me DEUS adjuvet & hæc sancta DEI Evangelia. Quod si alibi professi, & in numero Monachorum Collegiorum prefati Collegij Professorum adscribi voluerim; idem Votum Missionis, præscripta forma servata emittere omnino teneantur, exceptis Abbate & Ministris pro tempore ipsi Collegio intervenientibus.

Secundo promissit & convenit etiam, quod in eodem Collegio Alumnū diversarum nationum ad Ejusdem Sacre Congregationis mandatum, pro habitantium tamen commoditate & capacitate, recipientur, in eoque instruantur, & si Collegij redditus excreverint, ad eod, quod supportatus quibus Collegij supererit unde ali & nutrirī possint, de victu & vestitu, aliisque necessariis providebuntur. Hujusmodi autem Alumnis licitum sit, si voluerint, absque alia dictæ Congregationis licentia, aut assensu, in eodem Collegio Religionem Benedictinam profiteri, in alijs vero Religionibus, aut in Benedictina, alibi tamen quam in dicto Collegio, minime, nisi servata forma Juramenti, ab eadem sacra Congregatione Alumnis Collegiorum Pontificiorum præscripti, quod Juramentum idem Alumnū in manibus Abbatis Presidentis ejusdem Collegij pro tempore, præstare omnino debeant ac teneantur, eodem prorsus modo, quo illud ab Alumnis Pontificijs præstatur, cujus quidem Juramenti formula, in calce presentis Instrumenti erit registranda: addita clausula pro Religione Benedictinorum ad favorem Collegij, juxta superius adnotata. Et præmissa omnia & singula, dicti Eminentissimi & Rev. mus Dominus

Alumni
diversarum
Nationum.

Car-

Cardinalis S. Sixti, & Perillustri & Rev. mu Dominus Franciscus Jngolus, ut supra deputati, & vigore facultatis & auctoritatis, eis per dictam sacram Congregationem indulta, acceptando (salvis contentis in dicta Bulla & Juribus Domini Cardinalis Protectoris pro tempore) idem Collegium Gregorianum nuncupatum de Urbe, illiusque Abbates, Praesidentes pro tempore, Monachosque, Alumnos, Ministros, &c. Agentes, quoscumque, sub Patrocinio auxilio & favore Eiusdem Congregationis de Propaganda Fide, benigne in Domino receperunt & amplexi fuerunt. A qua sacra Congregatione pro sua benignitate idem Collegium, Abbas, Praesides & Successores, alique praefati expectare poterunt omne auxilium, Patrocinium & favorem, tam in creditis dicti Collegij exigendis, quam in supplicando Sanctissimo D. N. Papa, ut Privilegia, prerogativas, & alias oportunas gratias Collegiorum Pontificiorum, & praesertim circa Ordinationem Alumnorum ipsius Collegij tam Regularium quam secularium, eorumque promotionem ad Gradus & Magisteria literaria concedere & enlargiri dignetur. Quae omnia & singula praemissa, dictus A. R. D. Abbas promisit per se & suos in dicto munere Successores in perpetuum attendere, & ad unquam ac inviolabiliter observare & complere; eaque fecit, ac facere dixit ob singularem devotionem quam gerit erga Eandem sacram Congregationem, ejusque sanctum Institutum, quod est, propagandi Catholicam Fidem in Universo Orbe. Pro quibus

Ad eandem pro-
pagandam
obligati.

idem A. R. D. Abbas se ejusque Successores in infinitum, ac dictum Collegium, & illius bona quaecumque tam mobilia quam stabilia, Jura, credita & actiones quascumque praesentes & futuras obligavit in forma Camerae Apostolicae cum Clausulis, &c. circa &c. Posita manu ad pedes &c. Super quibus &c. Actum Romae in Aedibus Monasterij S. Petri ad Vincula, cujus Ecclesia dictus Eminentissimus Dominus Cardinalis S. Sixti, est Titularis, ibidem praesentibus Admodum Illust. & Adm. Reverendis Domino Papirio Silvestrio filio Illust. Equitis Cimbij Silvestrij de Cinzulo Auximane Diocesis, & A. R. D. Maria fil. quon. Ioan. Baptistae Oldoini lanuen. testibus ad praedicta vocatis, habitis, atque rogatis.

FORMULA JURAMENTI AB ALUMNIS Collegij Gregoriani de Urbe praestandi.

Ego N. filius N. Diocesis N. plenam

habens Institutum hujus Collegij Notitiam, Legibus & Constitutionibus ipsius, quas juxta Superiorum explanationem amplector, me sponte subijcio, easque pro posse observare promitto. Insuper spondeo & juro, quod dum in hoc Collegio permanebo, & postquam ab eo quocumque modo sive completis sive non completis studiis, exiero, ante elapsum triennium, nullam Religionem Societate aut Congregationem Regularem, praeterquam in Religione Benedictina, & in hoc Collegio Gregoriano de Urbe, sine speciali sedis Apostolicae licentia, vel Eiusdem Sedis Nuntij ingrediar, neque in earum aliqua Professionem emittam. Item spondeo & juro, quod Volente Eminentissimo Protectore, aut dicta sacra Congregatione de Propaganda Fide, aut ejusdem Sedis nuntio, Statum Ecclesiasticum amplectar, & ad omnes sacros, etiam Presbyteratus Ordines, cum Superioribus visum fuerit promovebor. Denique spondeo & juro, quod Eiusdem Eminentissimi Cardinalis Protectoris, vel praefatae Congregationis de Propaganda Fide, vel ejusdem Sedis Nuntij, sine mora, in provinciam meam revertar, ut ibi in Divinis administrandis, laborem meum ac operam pro salute animarum, impendam, quod etiam praestabo, si cum praefatae Sedis licentia, aut post triennium praefatum sine dicta licentia, Religionem, Societatem aut Congregationem Regularem ingressus fuero, & in earum aliqua professionem emisero. Sic me DEUS adjuvet, & haec sancta DEI Evangelia.

Formula
Juramenti
praestandi.

Pro Domino Dominico Fontia Curia Causarum Camerae Apostolicae Not. de promissis rogato, Ego Adrianus Gallus ejusdem Curiae Not. praesens Instrumentum subscripsi, & publicavi, rogatus.

Adeo dignam observatione hanc Anglicanae de Propaganda in Patria Fide, prolationem, & cum sacra Congregatione Romana unionem praefatus Reverendissimus & Illusterrimus Abbas & Marchio Cajetanus habuit, ut me sequenti statim anno, pro evulgatione commodiore tam sanctae intentionis summo opere in Martyrologio seu Menologio hoc ipsum inferere exoraverit, his ipsis quae miserat Verbis.

Nonis May: Romae Festiva Commemoratio S. Gabrielis Archangeli, in Collegij Gregoriani Ordinis S. BENEDICTI, ejusque Alumnorum per universum mundum, Fidem Christianam aequae ac Catholicam propagantiam, Custodem ac Patronum

Commemoratio
Anniversaria
Institutionis

num cooptati, eo quod ea ipsa die & anno Christi 1632. ejusdem Collegij unio facta est cum sacra Eminentissimorum Dominorum S. R. E. Cardinalium Congregatione de Propaganda Fide.

Innotuit statim hoc anno 1633. felicissimum hoc nostrorum, sese pro Christi nomine & Romanæ Ecclesiæ Fide asserenda, victimas offerentium studium, multosque mirificè accendit, insigni deinceps fructu consequente.

Ven. Marina de Escobar.

Evolavit hoc ipso anno 1633. 9. Junij ad perennes cœli delicias, Marina de Escobar Virgo Hispana Nobilitate Generis, ac virtutum omnium ornamentis excelsissima, quæ inter cæteros cœli cives, singulari cultu Sanctissimum Patrem nostrum BENEDICTUM venerabatur, quem non semel sibi adfitem, & salutis solatijque plena documenta tradentem audire & intueri meruit.

S. P. Benedictus ipsi familiaris.

Ille occurrens quandoque in Comitatu diversorum Cœlitum, sequentia monita concionabundus ingessit, merito huc referenda, ut & alij tam Divinis instruantur & concitentur dictatis. Thema seu proloquium orationis erat, illud Matthæi 5. *Beati pauperes Spiritu, &c.* Tum verba sic orsus est texere: *Verè beati pauperes Spiritu, & qui ob DEI honorem patiuntur multa, hi enim erunt divites & à benignâ Domini manu multis donis bonisque replebuntur: Tu verò anima mea* (Marina) *ex singulari providentia, pulverè terræ contempnisti, tam prompta voluntate, tam lato corde, quod tibi à Domino datum est, ut parata fueris omnia Regna omnesque mundi thesauros abijcere & conculcare.*

Mira exhortatio.

Nunc anima mea per vinculum Charitatis, fortiter alligata es DEO, & DEUS tibi, qui etiam præter ingentes gratias, quas citra omne meritum tuum, ex purissimo amore in te effudit, plures adhuc accumulabit tibi, quarum tamen notitiam in hâc terra nullam habitura es; Multa imo vero plurima largitus est Tibi DEUS. Adnitere ergo mea Anima, ut pro viribus tuis gratam te præstes tantis miserationibus ac beneficijs tibi collatis. Cura diligenter ut talenta, quæ Dominus tibi credidit, cum fœnore reddas, ad quod aderit tibi Dominus exuberanti cum auxilio, ut exequi tanto ferventius id possis quod abs te rationes debiti tui poscunt. Quæ

gratia, quoniam omne meritum tuum longè superat, habes unde te in conspectu Divinæ Majestatis quam profundissimè deprimas. Nec dubites Anima mea, quin assiduâ exercitatione Virtutum amoris Divini, quo te Dominus intimè amplectitur, semper sis particeps futura, modo tu hanc flammam charitatis, per tuam extingui fœcordiam non sinas. Quanta vero res sit, DEUM amare, & amari à DEO, non est animus hoc loco tibi pluribus explicare, Dominus hoc facere per seipsum dignabitur. Interim hoc unum habe, Te in omnem æternitatem permansturam apud DEUM; qui sit Benedictus! Perge proin solatio plena perseverare in pace & tranquillitate animi tui. His dictis S. Pater ipsi benè precatus cum cæteris videri desijt. Sed & pluries deinceps eadem, maxime sub extremos vitæ dies ipsi apparuit, & tandem felicem mortem prænuñciavit: quam præcessurus esset Adventus Deiparæ cum Angelorum, aliorumque Cœlitum Choro, ejus animum in cœlestia subvecturâ: quin & ipsum Regem Gloriæ venturum obviam prædicebat, sponfamque sibi charissimam dulci pacis osculo exceptam, in præparatum purissimæ Voluptatis thalamum deducturum. Quæ omnia quarto post die evenere, quando Marina post gravissimas cum dæmone luctas, mille identidem in Cœlum præmissis suspirijs, inter suavissima JESU & MARIE Nomina, in sponsi sui amplexus felicissimè evolavit. Ex Vita ejusdem Marine.

Hauritus commentatus.

Mors prænuñciata.

Mors beatissima.

Claudit hoc ipso quoque anno cursum Vitæ laudabilis Venerabilis P. D. JOANNES BAPTISTA NANUS ex Patricio Veneto Monachus Casinas. Elogium vitæ ut accepimus, dignum est ut inferamus.

Adolescens pietatem, humanioresque disciplinas in seminario Romano edoctus est Rei Maritimæ postmodum, Venetæ nobilitatis instituto, aliquandiu operam navavit: tum Parisijs biennio, mox triennio Madriti cum Republica ad eos Reges Oratoribus exacto, non vulgarem ex Aulis, ex diversarum gentium consuetudine usum, ac prudentiam collegit. E Gallijs Belgium, & Germaniam: Ex Hispania Lusitaniam omnem animi gratia peragravit. Venetias

Joan. Baptist. Nanus.

Studia ejus.

rias regressus alia ex alijs munera publi-
 ca bono ad annum etatis trigessimū sex-
 tum prudenter administravit. Quo tem-
 pore introspecta Divinitus rerum caducā,
 qua fucato splendore mortalium mentes
 excitat, inanissimā vanitate, animum ho-
 noribus, ac saculo multam salutem dicere,
 ne sua saluti dicere cogereur, induxit. Er-
 go ad S. Georgij Majoris Venetiārum Mo-
 nasticen Professus ex D. Benedicti placitis,
 omnem Cenobij disciplinam, & minu-
 tissimos quosque ritus, cuiusvis praeorati-
 ve, & immunitatis fugiens, strenue se-
 elabatur. In obeundis humilioribus ob-
 sequijs promptus, & alacer, non erubuit
 inter juniores socios, homo id etatis, à
 Veneta Nobilitate, gravissimisque Senato-
 ribus videri publice dum eas functiones ex-
 erceret, qua primo ad Religionem ingressu
 Tyronibus committi solent, atque leviores,
 & puerilibus annis, atque imbecillitati mag-
 is accommodata: Noverat enim Christiana
 Philosophia praecepta in Religioso hycæo ad-
 discere volenti, cum cetera saculi perversa
 dogmata, tum vero in primis proposteram
 recti verecundiam dediscendam esse, ma-
 ximumque exhiberi adultæ sapientia argu-
 mentum, repuerasero in Christi gratiam,
 ac desipere. Absoluto tyronio, laxius
 vivendi opportunitatem ad arctiorem in-
 stituti custodiam traduxit; haud ignarus,
 illiberalem eos, ac miseram servitutem in
 Claustris servare, qui se in libertatem, quam
 liberè Numini addixerint, deinde conentur
 asserere; contra vero honestissimam esse, ac
 jucundissimam eorum conditionem, qui se-
 mel ultro admissa votorum vincula studio-
 sissimè prædarent, ne dissolvantur, nevé
 procedente tempore minus firma evadant,
 & laxiora. Intra cellulam, quam divi-
 nissimè latebat, studiosus silentij cultor, &
 sicuti amans continebat sese: non desidia
 & otio; sed rerum divinarum consempla-
 tioni, lectioni sacre, ac studijs litterarum
 perpetuo vacans. Imbecilli, ac fracta va-
 leudine cum uteretur, & jurgi, ac mole-
 sta punita laboraret, crebra deambulatio-
 ne effietum corpus recreabat; loco tamen
 quantum poterat, remotissimo, ne cui mo-
 lestia, vel impedimento esset; tum etiam ut
 secum ipse multo præstantioris Philosophia
 exercitationi, quam Peripatetici olim de-
 ambulando insisteret. Die noctuque Di-
 vinis laudibus celebrandis intererat sem-
 per, quo in genere piam esse animi alacri-
 tatem, & inflammatum studium testaba-
 tur, inter primos accessus ad Chorum, in-

ter novissimos recessus. In exteriore totius
 corporis membrorum habitu ad eximiam
 Religiose modestie speciem conformato, in-
 terior animi tranquillitas, & pulchritudo
 elucebant: Macies ac pallor vultus, quos
 inedia, vigilia, & cetera vite rigidioris
 incommoditates, non parum indulgentis
 nature severitas invexerat, plurimum il-
 li venerationis, ac reverentia conciliabant,
 nec vulgarem pietatis sensum assabant in-
 tuentibus. Ne firmissimo ad omnem vir-
 tutem, ac sanctimoniam presidio, bono-
 rumque omnium copiosissimo fonte seipsam
 propria socordia fraudaret; Missam quoti-
 die faciebat, præclaram inter litandum re-
 ligiosi animi significationem præferens:
 Ad Aram nisi vocis, ac mentis precatione
 diu, attentæque mediatus non accedebat.
 Qui sciret, quanto nos ipsi studio, animi-
 que puritate ad divinissima mysteria com-
 paraverimus, tantumdem ex his solere in
 nos utilitatis, ac fructus derivari. Ab om-
 ni fastu, ac jaclantia prorsus abhorrens,
 de seipso, generis, ac Patrie splendore, mu-
 neribus in Republica gestis, nationum quas
 vidisset, varietate, ac moribus, Regum au-
 lis, in quibus diu commoratus fuisset, nun-
 quam loquebatur, nisi ab alijs interroga-
 tus, idque etiam perparcè, ac pene juri-
 tus. Magistratus vero, ac Dignitates in Re-
 ligione tantum aberat, ut quæreret, amb-
 iret, ut nihil accuratius fugeret, nihil
 pertimesceret vehementius, in humili, ac
 laborioso private vite statu sub Obedientia
 jucundissimè conquiescens, ut mihi verè vi-
 deat posse affirmare, mortem illi, tum alias
 ob causas, tum ob eam præsertim jucundis-
 simam illi fuisse, quod nullis dum mone-
 stica disciplina præfecturus functus vite cur-
 su peropportune fungeretur: Id verò Chri-
 stianæ demissionis sublimitati, non abjectio-
 nis animi dissidentia ac languori adscriben-
 dum esse argumento sunt, in quotidianis
 ministerijs, que illi demandabantur, mi-
 ra in obeundo sedulitas, ac prudentia; sed
 quo studio altiores gradus, ac speciosiora
 munera declinabat, eodem vulgariū fun-
 ctionum occupationes, ac abjectiora mini-
 steria seclabatur.

Trium votorum que in religiosa pro-
 fessione nuncupasset, diligentissimum custo-
 dem se præstitit; nam integritatis, ac pud-
 icia studium, & curam singularem, som-
 ni breves, producta vigilia, parcior cibus,
 & perpetuum ferme jejunium, multa fri-
 goris, & astus perpestio, castissimi sermones,
 otij fuga, vel eo tacente disertissimè om-
 nibus.

In Missa
 celebranda
 assiduus.

Ab omni
 fastu alie-
 nus.

Prophecia
 abhorret
 loqui.

Mors illi
 jucundis-
 sima.

Sedulus in
 demanda-
 tis.

Vita inte-
 gritas.

Paupertas nibus pervulgabant. Paupertatem vero ita colebat, ut ejus duritiam, & incommoda videretur habere in delicijs: Omni superfluitate resecta, res omnes ad vite usuram necessarias ita usurpabat, ut illud ex Regula secum repetens (Monachus omni extremitate contentus sit) vetustiora novis, deteriora humilioribus preferret; hinc cubiculum non alio perstromate, quam religiose nuditatis ornatu spectabile; hinc habitus decens, non elegans, non tenuis, non fordidus; hinc in libris, & cetera suppellectile, nihil exquisitè cultum, aut comptum.

Nulla curiositas in Cella. Nulla curiositas, nulla seculum redolens inanemque virtutis animum contestans accuratior concinnitas viscebatur, si quos in Cenobijs aspiceret comptiores, eorum vicem, & imprudentiam vehementer admirari solebat, ac dolere; quippe qui castissimam religiose amictus speciem profano cultu corrumpentes, non sine gravi totius Ordinis injuria, & dedecore, ipsis etiam profanis hominibus, vel mediocri, seu probitate, seu prudentia predictis, ultro se ipsi vanissima ostentatione irridendos propinarent, eademque arte, atque industria existimationis, ac fama jaecturam facerent, qua inanem gloriam, & nominis celebritatem aucupari conarentur. Nam sicut Monastici vestitus honestissima simplicitas Regibus olim in pretio, & admiratione fuit, ita nunc sacrarum vestium decorem adscitum nitore, & elegantia fucis contaminatum, ipsi etiam vulgo, & infima plebecule deridiculo esse conspicimus, ac contemptui: siquidem mollia indumenta (ex D. Ber. verissimo sensu) animi molliem indicant, & vanum cor vanitatis notam ingerit corpori, nec tanto studio corporis cultus curaretur, nisi mens prius neglecta fuisset inculta virtutibus (Ut in hac tempora nimium ex vero cadere videamus illud ejusdem Doctoris: Jam Religionis antiqua, non solum virtutem amisimus, sed nec speciem retinemus. Habitus noster qui humilitatis esse solebat insigne, à Monachis nostri temporis in signum gestatur superbia.) Pecunia vero usum ita oderat, ut ab ejus etiã contrectatione & aspectu vehementer abhorreret; nec nummos

Vanitas scandalosa ipsi secularibus. apud se quamvis perexiguo numero vel tempore, nec in itinere constitutus residere patiebatur. Venetijs in D. Georgij sodalitate, quamvis ad religiosos usus quoscunque omnia sibi ab Cenobij Oeconomis prolixissime polliceri posset, nihil tamen ultra necessitatem quaesivit unquam, vel admisit. Sub Religiosam Professionem, prater insignem

In Apolog. ad Guliel. Abbatem. pecunia vim, in praesens numeratam, annuos scutatus biscentum sacrario de paterna hereditate legaverat: De hac ille numerorum summa tantum abest, ut in vestes, libros, aliasque hujusmodi res quidpiam suo nomine expendi curaverit, ut ne praesens quidem esse, cum per Agnatos quotannis accuratissime publicis Cenobij Ministris representabatur, sustineret. At vero Obedientia virtutum omnium parens, ac custos praecipua sollicitudine culta semper ab eo est, & privatis studijs, tamen si pietatis specie & spiritualis profectus lenocinio blandirentur promptissimo animo prelati: Quo etiam fiebat, ut vite communis, & disciplina sectator acerrimus, conventus publicos perpetuo frequentaret, indistinctasque omnibus functiones studiosissime amplecteretur. A suscepta Religione ad extremum usque aetatis annum carnis esu, nisi gravi morbo implicatus decumberet in lecto, abstinuit semper: quò difficiliter factu videbatur illi persuadere, ut stomacho in pejus quotidie prolaberetur consulturus, carnes ejicaret, tum ipsomet stomacho reclamante, qui meliores cibos magis aspernaretur, ac respueret; tum animi decreta protractam ad illud tempus revendi rationem, nisi periculosa aegritudo intercederet, ad obitum usque mordicus retinendi. Nihilominus admonenti mihi (quem vite suae moderatorem esse voluerat) ut solidioribus escis confirmande virtutum imbecillitati paulatim assuesceret, nihil contra in excusatione praetextens promptissimo animo obsequentem se prestiti. Si quando superiores ob tenuem hominis constitutionem & profectiores annos in publicis Cenobij munerum distributione, quae paulo laboriosiora, atque humiliora putantur, immuncem illum reliquissent, ferre non poterat, ceteris in opere versantibus nullum sibi onus soluto, ac libero ferendum esse; nec quiescebat quoad modestissimis precibus impetrata beneficii loco ministerij cuiuspiam executione, laboris immunitatem illam à se deprecaretur. Azebat jam annum aetatis quinquagesimum, Vite Monasticae quartum decimum, cum lethali febre correptus est. Toto aegritudinis tempore nulla vox in perseverando Morbo admittendisque Medicamentis perturbati animi vestigium, nulla productionis vite cupiditatem, nulla propinquantis mortis horrorem, vel metum praeseferens audita; lamentationes nulla, nulli questus: sed aequitas animi, moderatioque summa, & admirabilis quaedam in omnibus

Ibidem. Magna reverentia. Obedientia Virtus. Abstinentia. Ejus Confessio.

memorabile exemplum. Visissima experientia. Extrema infirmitas.

Nihil ultra necessitatem.

Resignatio mentis. omnibus cum Divina Voluntate conformatio. Aliquot ante mensibus, quam sup-
Mors felix. premium egrotaret, audi vi ex eo cum dice-
*Magna vi-ri astima-
tio.* ret, arbitrari se fore, ut quamprimum
 discederet à vita; quippe qui vires quoti-
 die prolabi, & notabilem in modum desi-
 cere sentiret, ac sua stirpis nonnullos la-
 borantes iidem ex stomacho brevioris evi-
 fuisse recordaretur. At verò cum gravius
 decumbenti in lecto semel assiderem: meus
 frater, inquit, hoc eodem invaletudinis ge-
 nere conficiatus, annosque totidem natus,
 quot ego nunc, naturæ concessi; significans,
 quæ antea mecum de vicina morte commemo-
 rasset, ea inpresens certissimo rei even-
 tu comprobari. Demum tertio decimo egri-
 tudinis die, susceptus eximia pietatis specie
 salutaribus Sacramentis, ingravescentis
 morbi vehementia succumbens, animam
 placidissime exhalavit. Anno 1633. die 25.
 Februarij. Omnium animos qui aderant
 gravis religiosa permixtus iocunditate ma-
 ror invasit, eo sublato, cuius ad superos fe-
 licis demigratione (ut spes est) ita congaude-
 debant, ut charissimi interim sodalis reli-
 giosissimo conviciu, & castissime discipli-
 nae documentis orbatos se, ac destitutos fer-
 rent agerrimè. Præclara Jo. Baptistæ vir-
 tus, ac probitas per omnem sodalitatem nos-
 tram exaltata, celebre illi nomen, ingen-
 temque apud omnes venerationem compa-
 ravit: heretque in animis omnium, ea pe-
 nitentis infixa opinio inter Casinensis Con-
 gregationis alumnos, qui multis abhinc
 annis vita sanctioris titulo maximè illu-
 stres numerantur Jo. Baptistæ Nani haud
 ignobilem locum merito assignari ab omni-
 bus.

cul dubio, adeoque nullo censa nomi-
 ne familia. Erat hæc Domina suæ
 nunc memorata à secretis, simplex li-
 cet, DEI tamen sapientia plena puel-
 la, quam alendorum educandorum-
 que natorum causa, sibi in obsequi-
 um adseverat, ita Dominam demeri-
 ta, ut altera alteram Christo, ad læ-
 ctioris vitæ consortium lucraretur, ut-
 raque sanctissimo nostrarum de Cal-
 varia Monialium instituto, sese devo-
 vens, ut suam post Christum proximi-
 mæ crucem bajularent. Ancilla, ne
 desineret ancilla dici & esse, inter con-
 versas accensa, eâ postea vitæ sublimi-
 tate eminuit, ut nemo non DEO ipsi
 charitate junctissimam animadverte-
 ret, Acceptum quippe sacrum velum,
 omnibus quam primum virtutum cum-
 mulis implere constituit, & verè im-
 plevit, singulare totius Congregatio-
 nis facta ornamentum. Mortificatio-
 ni inprimis, & orationi studuit, qui-
 bus post exantatos prius multos labo-
 res, & immentos animi angores su-
 peratos, ad intimum Christi Domini
 familiareque contubernium DEO mi-
 serente assurrexit. Inde raptus ei ad
 DEUM elevatae quotidiani, extales fre-
 quentissima, crebrae revelationes. Sed
 hæc in oculis tantummodo sororum,
 & privatos inter parietes; quod DEUS
 etiam in oculis omnium ad suam &
 Ordinis gloriam, ad solatium & inci-
 tamentum multorum voluit, contigit-
 que, cum in publica & solemnissima
 supplicatione, necessitatis publicæ cau-
 sa & ipsa interesse cogereur. Adfuit
 autem tunc ad collum appenso, ipsa
 in oculis suis minima, & quasi ma-
 lorum omnium impendentium rea;
 verum prodente Numine quanti esset,
 hæsit statim hujus rapta amoribus in
 ingressu Chori, sopitis sensibus omni-
 bus, tota amoris astu, oestroque fa-
 cratissimo percita, magna in populi
 frequentia, nemine non advertente,
 cuius hæc manu fierent, DEUMQUE in
 famula sua glorificante. Humilitati
 inprimis atque Obedientia: addictissi-
 ma erat, nihil proprij corporis neces-
 saria curans, obsequia. Interdum cum
 coquinae vasa curaret, in extasim rapie-
 batur, ac si quando tardius, hoc modo
 impedita, operi manum admovisset,
 vocato ad se Custode Angelo statim ho-
 ris jam omnia parata cernebat. Vix
 dum

Francisca
 Conversa
 Calvaren-
 sis.

Extrema
 Virgo.

Ejus merita
 sunt publi-
 ca.

Decessit Placentia in D. Sisti Monaste-
 rio, ubi alterum jam annum ex animi sen-
 tentia traducebat, vicissim ipse toti sodali-
 tio acceptissimus. Defuncti cineres, &
 ossa peculiari tumulo Placentini Patres
 conclusere, quo aptius peculiarem in ipsum
 Amorem, atque observantiam testarentur.

IESU CHRISTI ANNUS. M.DC.XXXIII.
 Sancti Patris Benedicti. M. C. LIII.

Memorabilis hic annus duorum
 illustrissimorum illatorum cœ-
 lis è terris syderum, Dominae quondam
 & Ancillæ, consimilibus postea & vo-
 cationis gratia, & vitæ sanctioris nor-
 ma. Domina fuit Francisca de Calo-
 uette Monasterij de Calvaria in Urbe
 Morelatensi Fundatrix beneficentissi-
 ma; famula Francisca, paupere pro-

Resignatio
 mentis.

Mors felix.

Magna vi-
 ri astima-
 tio.

Quam sa-
 ctus?

Ven. Fran-
 cisca de
 Calouette.